

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XII. Monica rogat Episcopum, vt Augustino fidem Orthodoxam
suadeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

significari per narratum istud somnium, matrem in suam tractum iri sententiam; mox illa citra hæsitacionem redarguit, inquiens, non sibi dictum esse, *Vbi ille, ibi & tu: sed vbi tu, ibi & ille.* Cuius tam eximie promissionis spe incensa, non destitit per nouem ferè deinceps annos, ingente planctu lacrymisque Deum interpellare: *Et intrabant* (ait ille) *in conspectum tuum Domine preces eius, & me tamen dimittebas adhuc volui & inuolui illà caligine.*

CAPVT XII.

Monica rogat Episcopum, vt Augustino fidem Orthodoxam suadeat.

HIS vt tenebris liberari posset, enixè sollicita parens Episcopum quemdam SS. literarum valde peritum adiit, ab eoque magnis precibus efflagitauit, vt cum Augustino verbà faceret, deuiantemque milere per errorum salebras, ad veritatis Catholicæ viam adducere dignaretur. Qui prudenter quidem abnuens pro tempore, respondit, eum adhuc indocilem, propterea quòd nouitate heresis istius, animos inflatos haberet, quòdque nonnullis questiunculis iam multos imperitos exagitasset, prout etiam eidem Episcopo Monica præsignificarat: sed, illum, dixit, ibi vt sit, tute finito; tantum-

Lib. 1. Cõ.
f. 12.

tantummodò Deum pro eo rogaueris ; nã ipse lectione plurium librorum , nefarij erroris impietatem deprehendet. Addidit etiam se paruulum à seductâ matre suâ datum fuisse Manichæis, & omnes pænè non legisse tantùm , verùm etiam scriptitasse libros eorum ; ac demum ab ijs se profugisse impostoribus , cùm nullo contrâ disputante vel conuincente sibi apparuisset , quàm esset illa secta fugienda. Quæ cùm ille retulisset , nec illa tamen acquiesceret , sed vbertim flendo magis instaret , vt cum Augustino differeret ; ille iam sub stomachas tædio, *Vade, inquit, à me, ita viuas: fieri enim non potest, vt filius istarũ lacrymarum pereat.* Quod respõsum se accepisse dicebat illa filio persæpè , familiariter loquens, ac si diuinum oraculũ auribus suis insonuisset.

Per idem tempus, annos videlicet nouem, ab ætatis suæ vndeuigesimo, vsque ad annum duodetrigesimum, *seducebat alios atque seducebatur, falsus ipse, nec non alios fallens, per varias cupiditates: palàm per doctrinas liberales; occultè verò falso a romine Religionis: hinc superbus, ibi superstiosus, vbique vanus, ac popularis gloriæ sectans inanitatem, vsque ad theatricos plausus, & contentiosa certamina, & agonem coronarum scænearum, & spectaculorum nugas, & in-*

Lib. 4. Cõ-
fess. cap. 1.

In diuerj
vitiis pro-
labitur.

Et intemperantiam libidinum. Quarum rerum & aliarum, quæ sunt ridiculæ prorsus, vanitate perspectâ, Deum deprædicat, cuius vnus ductu viam veritatis est ingressus, ad eumque se conuertens, Quid, inquit, ego sum mihi sine te, nisi dux in præcepse? aut quid sum, cum mihi benè est, nisi sugens lactuum, aut fruens te cibo, qui non corrumpitur? Irrideant me arrogantes, & nondum salubriter prostrati, & elisi à te, Deus meus, ego tamen confiteor tibi dedecora mea in laude tuâ.

CAPVT XIII.

Augustinus Faustum consulit. Alienatur à Manichæis.

HVNC igitur errorum labyrinthum Lib. 5. Cō-
peruagatus annos nouem, offendit fess. cap. 3.
Carthagine illius sectæ ducem Faustam & alijs.
nomine, quem auidiùs expectauerat, quòd
sperabat ab eo nodorum quorundam difficilium, quos isti de vulgo Manichæi non
quiuerat explicare, solutionem, & insignem
honestarum omnium doctrinarum peritiã:
quam paullò post sapientior flocci pendens, Lib. 5. Cō-
Infelix, inquit, homo qui sciat illa or. v. fess. cap. 4.
nia, te autem nescit: beatus autem qui te scit,
etiam si illa nesciat. Qui verò & te & illa no-
uit, non propter illa beator, sed propter te so-
lum